

De basisschool S is onvoldoende opmerkzaam omgegaan met de taal- en leesproblematiek van L. De school heeft zich daarvoor nooit echt verantwoordelijk gevoeld. Aan inzicht in de ernst van de situatie heeft het de school ontbroken. Toen een klacht was ingediend bij de vertrouwenscommissie van de school, bleek niets van erkenning van gemaakte fouten.

Advies van 28 november 2008, 2008 Z-35

De klacht is afkomstig van de heer K, klager, vader van de minderjarige L, gewezen leerlinge van de basisschool S die door de Stichting B in stand wordt gehouden. De klacht is gericht tegen de heer A1, gewezen directeur van de basisschool S, en de heer A2, gewezen intern begeleider van de basisschool S.

De inhoud van de klacht

Klager heeft, toen L in groep 8 zat, moeten constateren dat haar taal- en leesprobleem groter was dan voordien was aangenomen. Er bleek zelfs sprake te zijn van dyslexie. Dat bleek uit een psychologisch onderzoek

De school heeft ten onrechte nooit de ernst van de situatie onderkend. Zij heeft daardoor minder voor L gedaan dan van haar verwacht mocht worden.

De school heeft nooit reden gezien om voor L contact te zoeken met de onderwijsbegeleidingsdienst. Er was wel alle reden om externe hulp te zoeken, met name toen L in groep 6 zat. Haar leesniveau bleef toen beduidend achter. Er was daarbij sprake van ernstige achteruitgang op spellingsgebied. Dat stond haaks op de positieve resultaten die L bij rekenen, begrijpend lezen en wereldoriënterende vakken haalde.

Deze tegenstelling had de school alert moeten maken.

Met de onderschatting van de problematiek heeft de school bovendien geruime tijd de ouders van L de valse geruststelling gegeven dat het met haar achterblijvende resultaten wel meeviel.

Klager, gealarmeerd door een leerkracht van een andere school, heeft zelf het initiatief voor een onderzoek naar mogelijke dyslexie moeten nemen.

Toen klager de nalatigheid van de school aan de vertrouwenscommissie had voorgelegd, was de houding van de school hooghartig en negatief.

Dat bleek met name uit de uitlatingen van de heer A1. In een gesprek met klager ten overstaan van de vertrouwenscommissie heeft hij opgemerkt dat dyslexie zelfs niet met veel extra hulp overgaat, dat er geen remediale hulp is op school en dat daarvoor geen geld is, omdat daarvoor geen beleid bestaat binnen de Stichting B.

Een andere opmerking van de heer A1 was dat L, evenals de andere kinderen de hulp heeft gekregen die zij nodig had. Dat zou te zien zijn aan een stijgende leerlijn. Als L op school was verwaarloosd, was haar leerlijn geen stijgende geweest.

Deze laatste opmerking wordt gelogenstraft door de dramatisch neerbuigende leerlijn die L in groep 8 op taal- en leesgebied vertoonde.

Het oordeel van de Commissie

De heer A1 heeft aangegeven dat L deel uitmaakte van een groep waarin sociaal-emotionele problematiek een steeds sterkere rol ging spelen. De nadruk lag op het tegengaan van die onrust. Daarvoor is externe hulp ingeschakeld. De aandacht voor het verbeteren van het groepsklimaat heeft tot gevolg gehad dat er mogelijk onvoldoende oog is geweest voor de aard van de individuele leerproblemen van L. Achterblijvende resultaten zijn voornamelijk aan de groeps sfeer toegeschreven.

Uit het door klager overgelegde verslag van het psychologisch onderzoek, gehouden in november 2007, is gebleken dat L voor wat betreft lezen en spelling voldoet aan de criteria van dyslexie. Op de basisschool S is dat voordien kennelijk niet onderkend.

Er is niet ingezien dat de vertraging in de vooruitgang van L duidde op leerproblemen die tot meer begeleiding noopten dan de school heeft geboden.

Aangeklaagden hebben dat ook toegegeven.

Waar de klacht inhoudt dat de basisschool S ten onrechte onvoldoende zicht had op de problemen van L en daardoor haar te weinig begeleiding heeft geboden dan wel heeft doen bieden, verklaart de Commissie die gegrond.

Een ander onderdeel van de klacht houdt in dat bij de behandeling van de klacht door de vertrouwenscommissie de houding van aangeklaagden hooghartig en negatief was. Hetgeen in het verweer over de behandeling van de klacht door de vertrouwenscommissie is opgemerkt, heeft de Commissie tot de gevolgtrekking doen komen dat de communicatie tussen L s' ouders enerzijds en de heer A1 anderzijds niet optimaal is geweest. De Commissie is van oordeel dat voor onzuiverheden in de communicatie met ouders de onderwijsprofessionals daarvoor verantwoordelijk gehouden moeten worden, in dit geval aangeklaagden in hun hoedanigheid van schoolfunctionaris. De heer A1 heeft niet aangegeven dat er redenen zijn om aan te nemen dat er bij de behandeling van de onderhavige klacht sprake was van een verhindering. Nu daarvan niet is gebleken verklaart de Commissie de klacht gegrond, voor zover daarmee wordt bedoeld op het niet optimaal communiceren door de heer A1 met L's ouders. De Commissie heeft onvoldoende reden gevonden om tot de gevolgtrekking te komen dat de houding van aangeklaagden ten opzichte van klager hooghartig en negatief was. Voor wat betreft de typering van de houding van aangeklaagden verklaart de Commissie de klacht ongegrond.